

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/329/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114213864
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:4114213864.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcov: 1/ J. BT, spol. s r.o., so sídlom W., F. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpená konateľom Bc. Q. I., bytom N. XXX, 2/ Bc. Q. I., bytom N. XXX, 3/ P. I., bytom N. XXX, 4/ Q. I., st., bytom N. XXX, všetci právne zastúpení Y., proti žalovanému: X., o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, na odvolanie žalobcov 1/ - 4/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. januára 2015, č.k. 4C/214/2014-109, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali voči žalovanému náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy (žalobca 1/ v sume 1 295 471,74 eur, žalobca 2/ v sume 150 000 eur, žalobca 3/ v sume 175 000 eur, žalobca 4/ v sume 100 000 eur) v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktoré im mali vzniknúť nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Považská Bystrica, súdneho exekútora a nesprávnym úradným postupom Krajského súdu v Trenčíne, v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7Ercud/2/2011. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol, že žalobcovia 1/ až 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 22,30 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 3 ods. 1 písm. a/, d/, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Uviedol, že po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov dospel jednoznačne k záveru, že žaloba žalobcov nie je dôvodná. Poukázal na to, že predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je súčasné splnenie troch základných predpokladov, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody alebo majetkovej či nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Ustanovenie § 6 ods. 1 citovaného zákona predpokladá ako podmienku uplatnenia zodpovednosti za škodu, že rozhodnutie súdu bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Právoplatné súdne rozhodnutia v zákonom predpokladaných prípadoch možno zrušiť na základe mimoriadnych opravných prostriedkov, ale aj prostredníctvom sťažnosti podanej ústavnému súdu. Z uvedeného je zrejmé, že aj vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam zrušenie alebo zmena rozhodnutia všeobecného súdu podľa uvedeného ustanovenia je nevyhnutná pre úspešné uplatnenie nároku zo zodpovednosti za škodu. V danom prípade opravným prostriedkom bolo napadnuté len uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06.06.2012,

č.k. 7Ercud/2/2011-133, ktorým súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozhodol uznesením č.k. 17CoE/263/2012-196 zo dňa 20.02.2013 tak, že uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol nárok povinného na zastavenie exekúcie zrušil a v tejto časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie súdu (neprávoplatné) bolo zrušené v odvolacom konaní a teda v danom prípade absentuje základná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, a to samotná existencia nezákonného rozhodnutia, keďže toto rozhodnutie nebolo ako právoplatné zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, ale bolo zrušené v riadnom odvolacom konaní, a teda nikdy nenadobudlo právoplatnosť. Tak ako platná právna úprava nepodáva všeobecnú definíciu nezákonného rozhodnutia, tak vo všeobecnosti nevymedzuje ani to, čo sa rozumie pod nesprávnym úradným postupom. Aj napriek tomu je však možné uviesť, že nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní jednotlivých úkonov v rámci konania, predovšetkým ich nesprávne vykonanie alebo ich vykonanie bez splnenia zákonných podmienok, či iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Za nesprávny úradný postup je však možné považovať aj nekonanie (nečinnosť) príslušného orgánu, porušenie povinností uskutočniť úkon alebo vydať určité rozhodnutie (či už meritórne alebo nie) v zákonom určenej lehote, či nevydanie rozhodnutia. Vychádzajúc z uvedeného platí, že v prípade nesprávneho úradného postupu ide o náhradu škody vzniknutej iným spôsobom ako práve rozhodovacou činnosťou. Žalobcovia v žalobe uviedli, že nesprávny úradný postup Okresného súdu Považská Bystrica v predmetnom exekučnom konaní vidia v rozhodnutí súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 19.04.2012, o ktorom rozhodol uznesením č.k. 7Ercud/2/2011-133 zo dňa 06.06.2012 tak, že tento návrh ako nedôvodný zamietol, pričom Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením 17CoE/263/2012-196 zo dňa 20.02.2013 uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie zrušil a v tejto časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Súd po preskúmaní predmetných rozhodnutí dospel k záveru, že k nesprávnemu úradnému postupu zo strany Okresného súdu Považská Bystrica v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 7Ercud/2/2011 nedošlo, a to z dôvodu, že súd svojím rozhodnutím o návrhu povinného na zastavenie exekúcie neporušil žiadny postup ustanovený právnou normou, o podanom návrhu rozhodol a v predmetnom rozhodnutí zaujal stanovisko, právny názor, ktorý odôvodnil. Zo strany Okresného súdu Považská Bystrica tým nedošlo k naplneniu žiadnej podstaty nesprávneho úradného postupu definovaného v § 9 zák. č. 514/2003 Z.z., a to porušenie pravidiel pre správanie sa orgánu pri jeho činnosti, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí alebo porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote. Skutočnosť, že odvolací súd následne svojím rozhodnutím zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a zaujal iný právny názor nemá za následok skutočnosť, že by sa tým súd prvej inštancie dopustil nesprávneho úradného postupu v zmysle citovaného ustanovenia § 9 zák. č. 514/2003 Z.z. Ďalej súd uviedol, že žalobcovia v žalobe uviedli, že nesprávny úradný postup Okresného súdu Považská Bystrica v predmetnom exekučnom konaní vidia aj vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Preskúmaním exekučného spisu súd zistil, že exekučný súd vydal dňa 07.11.2011 poverenie na základe ustanovení Exekučného poriadku po splnení všetkých zákonných podmienok, pričom súd zdôvodnil svoj postup aj v odôvodnení uznesenia sp. zn. Ercud/2/2011 zo dňa 03.02.2011, ktorým zamietol námietky povinného proti exekúcii. V exekučnej veci je exekučným titulom rozhodnutie orgánu členského štátu Európskej únie v súkromno-právnej veci, kedy k návrhu na vykonanie exekúcie je oprávnený povinný predložiť osvedčenie vo forme štandardného formuláru podľa Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktoré vydá orgán členského štátu, v ktorom bolo rozhodnutie vydané na žiadosť oprávneného, čo oprávnený v predmetnej exekučnej veci splnil. Súd uviedol, že v danom prípade je postup podľa § 44 ods. 5 Exekučného poriadku vylúčený, keďže citované nariadenie je na území Slovenskej republiky priamo aplikovateľné a má prednosť pred vnútroštátnym právom a na výkon rozhodnutia, na ktorý sa citované nariadenie vzťahuje, sa nepoužije vnútroštátna zákonná úprava, teda § 44 ods. 5 Exekučného poriadku a exekučný súd vydá poverenie na vykonanie exekúcie bez toho, aby o návrhu akýmkoľvek spôsobom vopred upovedomil povinného. Návrh sa povinnému nedoručuje a poverenie súd vydá na základe predloženého exekučného titulu, s ktorým zároveň predloží osvedčenie vydané podľa čl. 54 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, čím je preukázané, že exekučný titul je vykonateľný v členskom štáte pôvodu. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že postup súdu pri vydávaní poverenia v predmetnej exekučnej veci bol zákonný a nie sú potom splnené predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Ďalej súd uviedol, že pokiaľ sa týka nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Trenčíne, spočívajúceho v porušení povinností urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu, spočívajúceho

v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobcovia v danom prípade nepreukázali, že podali sťažnosť na prietahy v konaní a tieto boli konštatované predsedom Krajského súdu v Trenčíne a taktiež nepreukázali ani iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prietahy v konaní Krajského súdu v Trenčíne alebo Okresného súdu v Považskej Bystrici. Súd mal za to, že žalobcovia nepreukázali a ani zo žiadnych dôkazov predložených v spise nevyplýva, že by v danom prípade došlo k nesprávnemu úradnému postupu, spočívajúcemu v existencii prietahov v konaní tak ako to predpokladá § 9 ods. 2 citovaného zákona. Pokiaľ sa týka nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora, tak ako už súd konštatoval, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, má za to, že ani zo strany súdneho exekútora k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo, súdny exekútor postupoval v zmysle ustanovení Exekučného poriadku a v konaní nebol predložený žiaden dôkaz preukazujúci nesprávny úradný postup exekútora. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom - neexistuje nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup, preto za použitia citovaných ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z. žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania, ktoré spočívajú v nákladoch na dopravu vo výške 22,30 eur za cestu na pojednávanie na Okresný súd Považská Bystrica z W. do F. W. a späť.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/ - 4/, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd ich žalobe v celom rozsahu vyhovie, prípadne sa domáhali zrušenia veci a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Opakovane zdôraznili, že nesprávny úradný postup spočíval v tom, že Okresný súd Považská Bystrica vydal poverenie exekútorovi. Ako súd prvej inštancie v rozhodnutí uvádza na str. 23 ods. 1 posledná veta: „Vychádzajúc z už spomenutého platí, že v prípade nesprávneho úradného postupu ide o náhradu škody vzniknutej iným spôsobom ako práve rozhodovacou činnosťou.“, samotný akt vydania poverenia exekútorovi teda nie je nezákonným (alebo zákonným) rozhodnutím voči nim, keďže je to úkon smerovaný voči exekútorovi a povinný nemá o ňom vedomosť a nemá ani možnosť do toho vstúpiť a podať opravný prostriedok proti vydaniu poverenia, ale môže byť a v danom prípade je nesprávnym úradným postupom, a to z dôvodov: Rozhodnutie prvoinštančného orgánu, proti ktorému je prípustný opravný prostriedok, nemôže byť právoplatné ani vykonateľné, ak nebolo doručené v súlade s právom Európskej únie. V danom prípade súdny exekútor požiadal Okresný súd Považská Bystrica o vydanie poverenia spolu s prílohou, ktorou bol exekučný titul, teda cudzie rozhodnutie Okresného súdu v Bielsko-Bialej (Poľská republika) na štandardnom formulári podľa prílohy Nariadenia Rady 44/2001. Bez ohľadu na to, či mal Okresný súd Považská Bystrica pri vydávaní poverenia postupovať podľa § 44 ods. 5 Exekučného poriadku (ako tvrdia) alebo podľa Nariadenia Brusel I. (ako uviedol Okresný súd Považská Bystrica v rozhodnutí), mal okresný súd povinnosť skúmať doručenie rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom (uznesenie Ústavného súdu SR z 09.12.2010, č.k. II.ÚS 545/2010-15 a z 23.11.2011, č.k. ÚS 456/2011-19). Krajský súd v Trenčíne rozhodnutím č.k. 17CoE/263/2012-196 zo dňa 20.02.2013 zrušil rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7Ercud/2/2011-133 vo výroku, ktorým súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a v tejto časti vrátil na nové rozhodnutie s poukázaním na potrebu preskúmať, či bol rozsudok a súdne písomnosti v pôvodnom konaní v Poľsku doručované podľa článku 1 ods. 1 Nariadenia č. 1393/2007. Ak teda Krajský súd v Trenčíne považoval za povinnosť okresného súdu skúmať doručenie, mal okresný súd túto povinnosť nepochybne už pred vydaním poverenia. Rozhodnutie odvolacieho súdu je teda dôkazom, že rozhodnutie okresného súdu bolo nielen nezákonné (a hoci len neprávoplatne zrušené), ale konanie okresného súdu pri vydávaní poverenia bolo aj nesprávnym úradným postupom vzhľadom na absenciu skúmania doručenia rozsudku, ktorý sa mal vykonať. Pokiaľ súd v rozhodnutí uvádzal, že žalobcovia nesprávny postup vidia v rozhodnutí súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a poukazuje na to, že ide o rozhodovaciu činnosť a tá sa nepovažuje za nesprávny úradný postup, v tejto súvislosti zdôraznili, že to bolo nezákonné rozhodnutie a bolo zrušené rozhodnutím krajského súdu, aj keď nešlo o právoplatné rozhodnutie. Ďalej poukázali na to, že na strane 23 ods. 3 rozsudku súd

uviedol, že exekučný titul bolo rozhodnutie vo forme štandardného formulára podľa Nariadenia Brusel I. a tým boli podľa súdu splnené formálne podmienky vykonateľnosti ako súd odôvodnil aj v rozhodnutí o zamietnutí námietok povinného. Vo formulári, ktorý exekútor predložil súdu so žiadosťou o vydanie poverenia však v časti 4.4 a 4.5 chýba dátum doručenia, teda titul nespĺňa formálne požiadavky a súd musel mať pochybnosť o doručení. V takom prípade mal súd aplikovať postup podľa § 44 ods. 5 Exekučného poriadku a v súlade s Bruselom I. doručiť najneskôr v deň začatia exekúcie rozsudok, ktorý je vykonávaný. Okresný súd nedoručením rozsudku im znemožnil podať opravný prostriedok a po začatí exekúcie to nebolo možné vzhľadom na to, že mali zablokované účty. Vyčítajú teda súdu, že tým, že neskúmal doručenie rozsudku, ktorý sa mal vykonať pred vydaním poverenia a uznal rozsudok za vykonateľný podľa Brusel I. tým, že vydal poverenie, sa dopustil nesprávneho úradného postupu a spôsobil im škodu. Súd uznal za vykonateľný rozsudok prvoinštančného súdu, ktorý nebol doručený a z toho dôvodu nemohol byť právoplatný a vykonateľný, hoci aj bol na štandardnom formulári. Tým súd spôsobil škodu, keďže došlo k obmedzeniu ich činností, zníženiu tržieb, strate dôvery obchodných partnerov.

3. V doplnení odvolania, podaného v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu žalobcovia uviedli, že nesúhlasia so skutkovým zistením súdu, že oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie predložil osvedčenie vo forme štandardného formulára podľa Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 zo dňa 22.12.2000, nakoľko osvedčenie spĺňajúce náležitosti citovaného štandardného formulára predložené nebolo, dôsledkom čoho je aj nesprávne použitie právneho predpisu prvoinštančným súdom, keďže bolo potrebné postup súdu pri vydávaní poverenia v exekúcii posudzovať podľa vnútroštátneho predpisu, ktorým je § 44 ods. 5 Exekučného poriadku. Ďalej uviedli, že podľa čl. 54 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 súd alebo príslušný orgán členského štátu, v ktorom bol vydaný rozsudok, vydá na žiadosť zainteresovaného účastníka osvedčenie podľa vzoru v prílohe V. tohto nariadenia. Príloha V. predpisuje náležitosti rozsudku pre jeho osvedčenie ako exekučného titulu okrem iných náležitostí v bode 4.4 uviesť dátum doručenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie, ak sa žalovaný konania nezúčastnil. Predložené osvedčenie podľa čl. 54 a 58 nariadenia pre súdne rozsudky a súdne zmiery v bode 4.4 neobsahuje žiadny údaj o dátume doručenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie, ak sa žalovaný konania nezúčastnil. Z uvedeného nepochybne vyplýva záver, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 13.10.2011, doručená Okresnému súdu Považská Bystrica dňa 14.10.2011 súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Janecom, obsahovala nedostatočne vyplnené osvedčenie podľa čl. 54 a 58 Nariadenia Rady a preto súd rozhodujúci o udelení poverenia nemohol na takéto osvedčenie prihliadať, ale mal postupovať podľa § 44 ods. 5 Exekučného poriadku. Pokiaľ tak nepostupoval a poverenie na vykonanie exekúcie vydal, postupoval úradne nesprávne. Dodali, že predmetom konania je ich žaloba na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vo vzťahu ku ktorým skutočnostiam nebolo dosiaľ vykonávané dokazovanie a preto je potrebné rozsudok zrušiť v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ a § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcov 1/ až 4/ písomne nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie rozhodol a odvolanie žalobcov 1/ - 4/ bolo podané pred 01. júlom 2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený Občiansky súdny poriadok - zák. č. 99/1963 Zb.

7. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, odvolací v danej veci posudzoval žalobcami uplatnené odvolacie dôvody podľa zákona účinného v čase podania odvolania, teda podľa vtedy platného procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku.

8. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p. (teraz ust. § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP).

9. V prejednávanej veci žalobcovia v podanom odvolaní uplatňujú odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. (súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav).

10. V danom spore sa žalobcovia domáhali proti žalovanému nároku na náhradu majetkovej, ako aj nemajetkovej ujmy, spôsobenej im nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Považská Bystrica v exekučnom konaní sp.zn. 7Ercud/2/2011, Krajského súdu Trenčín v odvolacom konaní sp. zn. 17CoE/263/2012, a to podľa zák. č. 514/2003 Z. z..

11. Podľa § 3 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci : a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom.

12. Podľa § 6 ods. 1 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

13. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

14. Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

15. Zákon č. 514/2003 Z.z. explicitne nedefinuje pojem "nesprávny úradný postup". Z obsahu tohto pojmu ale vyplýva, že podľa konkrétnych okolností toho - ktorého prípadu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu, alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie, alebo cieľov tejto činnosti. Za nesprávny postup je však možné považovať aj nekonanie (nečinnosť) príslušného orgánu (nevykonávanie úradného postupu), porušenie povinnosti uskutočniť úkon, alebo vydať určité rozhodnutie v zákonom určenej lehote, či nevydanie rozhodnutia. Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje.

16. Žalobcovia v odvolaní považujú za nesprávny záver súdu prvej inštancie, pokiaľ vo vydaní poverenia exekútorovi nevzhladol nesprávny úradný postup spočívajúci v tom, že exekučný súd neskúmal riadne doručenie exekučného titulu ako základnú podmienku vykonateľnosti. Danosť tejto povinnosti vyplynula podľa žalobcov aj z neskoršieho rozhodnutia KS v TN č.k. 17CoE/263/2012-196 zo dňa 20.02.2013, ktorý v zrušujúcom rozhodnutí konštatoval potrebu preskúmať, či bol rozsudok a súdne písomnosti v pôvodnom konaní v F. riadne doručované.

17. Rovnako odvolací súd nenachádza v danom prípade nesprávnosť úradného postupu spočívajúcu v neskúmaní doručenia exekučného titulu pri vydávaní poverenia. Pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu spadajúceho do režimu vtedy platného Nariadenia rady (ES) 44/2001 (Nariadenie) nebolo povinnosťou a ani oprávnením exekučného súdu skúmať doručenie exekučného titulu. V zmysle Čl. 38 Nariadenia sa rozsudok vydaný v členskom štáte a vykonateľný v tomto štáte vykoná v inom členskom štáte, ak tam bol vyhlásený za vykonateľný na návrh zainteresovaného účastníka. Pri vyhlásení vykonateľnosti (ktorá fakticky splyva s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie - viď KS v TN 17CoE/101/2015 zo dňa 29.7.2015) je v zmysle Čl. 53 Nariadenia pre exekučný súd potrebné len vyhotovenie rozsudku (exekučného titulu), ktorý spĺňa požiadavky na

preukázanie jeho pravosti a osvedčenie podľa článku 54, teda osvedčenie o vykonateľnosti, podľa prílohy V. Nariadenia. Exekučný titul a osvedčenie o vykonateľnosti teda vo všeobecnosti obsahujú všetky požadované údaje, ktoré boli pre exekučný súd potrebné pre rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia. Ako je zrejme zo vzoru osvedčenia o vykonateľnosti podľa prílohy V. Nariadenia, osvedčenie neobsahuje údaj vo vzťahu k doručovaniu exekučného titulu, teda ani dátum doručovania exekučného titulu ani spôsob doručenia exekučného titulu. Žalobcovia dostatočne nerozlišujú, že dátum doručenia vyžadovaný osvedčením, sa nevzťahuje k doručeniu exekučného titulu, ale k doručeniu písomnosti, ktorou sa začína konanie. Pokiaľ teda exekučný súd pri vydávaní poverenia neskúmal okolnosti súvisiace s doručovaním exekučného titulu, nedopustil sa nesprávneho úradného postupu, pretože tieto okolnosti v danom štádiu, teda pri vydávaní poverenia, nebol povinný, ba dokonca nebol ani oprávnený skúmať. Osvedčenie predstavuje listinu preukazujúcu, že exekučný titul je vykonateľný v štáte pôvodu, čo je podľa Čl. 38 Nariadenia dostatočným východiskom pre jeho vykonateľnosť v inom členskom štáte. Nie je vecou exekučného súdu na základe akých okolností považuje štát pôvodu exekučný titul za vykonateľný. Tieto okolnosti budú spravidla vyplývať z vnútroštátnych procesných predpisov. V zmysle vyššie uvedeného Čl. 38 je významná len vykonateľnosť exekučného titulu členskom štáte pôvodu. Osvedčenie o vykonateľnosti je dôkazom o tom, a správnosť v ňom deklarovanej vykonateľnosti exekučného titulu nie je exekučný súd v zásade oprávnený skúmať. O výnimke možno uvažovať v prípade zjavného rozporu procesu vedúceho k vykonateľnosti s právom EU. V danom prípade však bola možnosť takéhoto rozporu zistená až v priebehu exekúcie, čo bolo aj dôvodom zrušujúceho rozhodnutia KS v TN č.k. 17CoE/263/2012-196 zo dňa 20.02.2013. Rozhodne však z tohto rozhodnutia nemožno dovodzovať, že tu povinnosť skúmať riadne doručenie exekučného titulu v F. bola daná už v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia. Ako bolo uvedené, v tom čase nebol exekučný súd disponujúci osvedčením o vykonateľnosti povinný, ani oprávnený skúmať správnosť deklarovanej vykonateľnosti. Pre uvedené nebolo vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nesprávnym úradným postupom.

18. Osvedčeniu o vykonateľnosti, z ktorého exekučný súd vychádzal, a teda aj postupu exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie by bolo možno vytknúť absenciu dátumu o doručení písomnosti, ktorou sa začalo konanie, ako na to poukazujú žalobcovia. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že daný dátum nie je dátum doručenia exekučného titulu. Správny postup exekučného súdu pri chýbajúcom dátume doručenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie, by mal byť taký, že exekučný súd túto chýbajúcu náležitosť bude žiadať doplniť skôr, než rozhodne o udelení poverenia. I keď exekučný súd takto nepostupoval a poverenie udelil bez toho, aby tento údaj na osvedčení bol doplnený, nemožno v tomto pochybení vidieť nesprávny úradný postup zakladajúci zodpovednosť za náhradu škody v zmysle žaloby. Ako je zrejme z tvrdení žalobcov, písomnosť, ktorou sa začalo konanie pred poľským justičným orgánom bola doručená. Aj v prípade, že by exekučný súd postupoval správne a dátum doručenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie žiadal na osvedčení doplniť, bol by tento údaj doplnený, pretože existoval, a nebola by tu žiadna prekážka pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z ktorého výkonu žalobcovia dovodzujú žalobou uplatnené nároky. Pretože nesprávny ako aj správny úradný postup by v tomto prípade viedol k exekúcii, z ktorej priebehu dovodzujú žalobcovia žalobou uplatnené nároky, nezakladá pochybenie spočívajúce v akceptovaní osvedčenia s chýbajúcim dátumom doručenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie, zodpovednosť za nesprávny úradný postup.

19. Čo sa týka nárokov žalobcov uplatnených z nezákonného rozhodnutia, založených na rozhodnutí exekučného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, ktoré bolo zrušené rozhodnutím KS v TN č.k. 17CoE/263/2012-196 zo dňa 20.02.2013, nie je možné zrušené rozhodnutie považovať za nezákonné rozhodnutie zakladajúce nárok na náhradu uplatnenej škody, pretože nebola splnená podmienka právoplatnosti zrušeného rozhodnutia vyžadovaná ust. § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.

20. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný a mal by preto nárok na ich náhradu. Žalovanému však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).